

efter i Penge 646 Rd., hvilket beløber pr. Id. Hartkorn 66 Rd. 2 Mf. I Forhold til den tidligere besiddede, opdyrkede Jord, hvorf Afgrisen, beregnet efter samme Middeltart, kun beløber 14 Rd. pr. Id. Hartkorn, er him Afgrift ganske umaaeligt høi, og det uagtet him Jord er raa og uopdyrket, medens denne i mange Aar har været under Plogen. Vi sige at him Jord er raa og uopdyrket, thi det er desto mere de førre Steider, at Festerne endnu have formaaet at opdyrke den uafnemmelige Jordbund.

Vi have imidlertid hørt den Indvending, at man ikke maa hente Analogien fra den ældre Jord, der blev overladt paa gunstigere Villaaer, end man kan vente nytidsdags. Endstændt en saadan Indvending vistnok har en trivslsom Berettigelse, efterat Regeringens Instruk har anført, at Afgritten i Neglen skulde fastsættes „etter den almindelige paa Landet“, saa ville vi dog ogsaa føge at godtgjøre, at den i Forhold til senere paalagt Arbevesteafgrift af aldeles ligende Jord er uforholdsmaessig høi. Som anført nedsatte Statsstyrelsen selv Afgritten til det Halve for de Lædder, der agtedes folgte ved Auction. Efter tidligere paaberaabt Bilag 5 udgjorde Hartkornet paa de omhandlede Lædder, med Brædrag af de 3 Lædder i Bodilssørgn, som et funde selges 18 Idr. 4 Skpr. 2 Skbr. Havreasgriffen for disse Lædder var nedsat fra 465 Idr. til 233 Idr., eller, Værdien beregnet pr. Id. Hartkorn efter samme Gennemsnitsart, nedsat fra 88 Rd. til 42½ Rd. pr. Id. Hartkorn. Var nu denne Afgrift lavere, end der kunde udvindes, maatte Kjøbsummen blive jaameget større. Vi maae henvise, at vi ikke ere i Besiddelse af mere end medfølgende 3 Auctionsfjæder (Bilag 8 b.), der angive Kjøbsummen for 8 Lædder. Derefter er der betalt 91 Rd. pr. Id. Hartkorn. Maaet det kunde stille sig noget anderledes, naar man hændte Auctionsbudet for samtlige 62 Lædder, men vi troe ikke i den Grad, at det kan have videre Indflydelse paa Sammenligningen. Renten af disse 91 Rd. pr. Id. Hartkorn bør altsaa lægges til den aarlige Havreasgrift. Endvidere maa, til en fuldstændig Sammenligning, her til lægges Renter og Rentesrenter af de Renter, som maatte bares af Kjøbsummen i de c. 10 Aar, hvori Arbevesternes af Commissionen afhændede Lædder havde Afgriftsfrihed og Afgriftsned sættelse. I Alt vil dette beløbe c. 5 Rd. om Aaret, som lagt til Havreasgriffen, c. 43 Rd., bliver 48 Rd. om Aaret pr. Id. Hartkorn. Utsaa dog omment $\frac{1}{4}$ Deel lavere end den de andre Arbevestrene maae være. — For de 3 Lædder, som senere folgte i Bodilssørgn, er den aarlige Afgrift, beregnet paa samme Maade, kun 23 Rd. pr. Id. Hartkorn. (Arbevestesjæderne Bilag 9.)

En anden Sammenligning, som endnu turde være tydeligere frembyder de Lædder af Høstlyngen, som Sogneraadene i de Sogne, hvor den endelige Ordning af Udmærkerne ifølge Lov af 9de Februar 1866 foranledigede en Bortarvestestning, selv have bortarvestet. Paa den ene Side kan man være forvisset om at Sogneraadene under Amtsraadets Control have uddraget den mest mulige Afgrift til Communen paa den anden Side ere Forholdene fuldkommen lige mellem de af Communerne og de af Staten til Festerne overdragne Lædder. Bortitteret er den samme for begge; Bortarvestestningen stette til dem, som eiede Huse og Jord, enten umiddelbart op til eller i Nærheden af Lædderne. Detaljersvilkærene for Communejæderne vare gunstige, idet kun $\frac{1}{4}$ Deel af Kjøbsummen skulde udbetales, $\frac{1}{4}$ Deel blive indstaaende som Prioritet, og Halvdelen omregnes til en Havreasgrift efter en Middelpriis af de sidste 5 Aars Capitelstart. Der foreligger os hoslagte Meddelelse derom fra 4 Sogne. Bilag 10. Herefter vil den aarlige Afgrift, som der er udbragt af Lædderne, beregnet paa samme Maade som ovenfor) være:

for Bæstermariesøgn	28 Rd.	Mf.	Sk. pr. Lønde Hartkorn,
" Bodilssørgn	37 —	2 —	—
" Østermariesøgn	33 —	2 —	—
" Ruthkersøgn	34 —	—	—

Det vil altsaa ses, at Communerne end ikke have naet at faae saa høi Afgrift af